

הזדהות-עצמית שנקבעת באמצעות דרגות תודעה

ברכות נשלחות לכולכם בכוח רוחני עצום ונהדר, שאותו תוכלו לחוות ולהטמיע במידה שבה תיפתחו אליו באמת בליבכם ובמחשבתכם.

בהרצאה זו אדון בתודעה מתוך גישה שונה וחדשה. קשה אולי לבני אדם להבין שתודעה מפעפעת ומתפשטת בכל רחבי היקום והבריאה. היא אינה תלויה פשוט באישיות של הישיות. היא מתפשטת בכל דבר שקיים. השכל האנושי מכוון לחשוב על תודעה באופן בלעדי כתוצר-לוואי של אישיות, שהיא יכולה להתקיים רק בצורה אנושית ומקושרת באופן בלעדי עם המוח. אך אין זה כך. תודעה אינה דורשת צורה קבועה. כל חלקיק של חומר מכיל תודעה, אלא שבחומר דומם התודעה נעשית מוצקה, בדיוק כפי שבחפצים דוממים האנרגיה מתאבנת. תודעה ואנרגיה אינן זהות, אך הן היבטים תלויים-הדדית של תופעת החיים.

כאשר האבולוציה מתקדמת, מצב סטטי זה פוחת ככל שתודעה ואנרגיה הופכות ליותר ויותר רוטטות ומשתנות. תודעה מקבלת יותר מודעות; אנרגיה מקבלת כוח יצירתי רב יותר לנוע וליצור צורות.

תודעה חוותה הפרדה, באמצעות תהליכים שלא ניתן להעבירם להבנה האנושית, כך שהיבטים של תודעה מרחפים סביב ביקום, אם אפשר לומר כך. כל תכונה שמוכרת להבנה האנושית, כל עמדה הידועה בבריאה, כל היבט של אישיות הם רק ביטוי אחד מני רבים של תודעה. כל ביטוי שאינו משולב עדיין במכלול צריך להיות מאוחד ומסונתז (synthesized) לשלם הרמוני אחד.

נדרשת קפיצה בדמיונכם כדי להבין את המושג שאני מנסה להעביר כאן. האם תוכלו לדמיין לרגע שתכונות מוכרות רבות, שתמיד הנחתם שהן יכולות להתקיים רק באמצעות אדם, אינן האדם כשלעצמו אלא הן חלקיקים מרחפים-חופשי של תודעה כוללת? לא משנה אם תכונות אלה הן טובות או רעות, כמו לדוגמא אהבה, התמדה, עצלות, חוסר סבלנות, חביבות, עיקשות או טינה. כולן צריכות להיכלל בתוך האישיות המתגלה (in the manifesting personality). רק אז יוכלו להתרחש טיהור, הרמוניזציה והתעשרות של התודעה המתגלה, וייווצרו התנאים הנדרשים עבור התהליך האבולוציוני של איחוד תודעה.

ביחס לאיחוד, חשוב לציין שהיבטים דיס-הרמוניים והרסניים של תודעה נותרים תמיד נפרדים. זאת יוכל לאשר בקלות כל מי שמתבונן בתהליכים הפנימיים שלו עצמו. תכונות חיוביות והיבטים בונים של תודעה הנם תמיד חלקים הרמוניים של השלם, מעשירים ומרחיבים את התודעה המאוחדת כולה. לא אוכל אפילו להתחיל להעביר את מלוא הממשות של רעיונות אלו כיוון שהשפה האנושית מוגבלת מדי. אך אינני מתכוון לתת לכם הרצאה מופשטת ולא מעשית.

בהתאם לטבעו, לכל היבט של תודעה יש את המאפיינים שלו, תנועת הרטט שלו והתדירות, והשפיעה שלו (it's own emanation) של צבע, ריח וטון. אותו הדבר נכון גם לגבי ביטויי החושים המעודנים האחרים שלו, אודותיהם בני האדם על טווח חושיהם המוגבל אינם יודעים דבר. יש הרבה יותר צבעים, טונים, ריחות וכד' ממה שתוכלו להעלות בדעתכם.

האדם הוא צרוף של היבטים שונים של תודעה. חלקם מטוהרים זה מכבר. חלקם היו תמיד טהורים והנם לפיכך חלק מן האדם, יוצרים שלם אינטגרטיבי. היבטים אחרים של תודעה הם שליליים והרסניים ולכן נפרדים, כמו תוספות. זוהי משימתו של כל אדם בכל גלגול לסנתז, לאחד ולהטמיע היבטי תודעה שונים אלו. אם תנסו להבין באמת את הדברים שאני אומר כאן, תגלו שזוהי דרך חדשה להסברת הקיום האנושי. באופן טבעי, הדבר אינו מתייחס רק לרמת התודעה האנושית, אלא גם למצבי תודעה גבוהים יותר, שבהם המאבק כבר אינו קשה או מכאיב כל כך. מודעות גוברת למצבי תודעה גבוהים יותר מקלה על תהליך הסינתוז באופן ניכר. הבעייתיות האנושית נעוצה בהעדר הכללי של הבנה ביחס למתרחש, בעיוורון המאפיין את האנשים הנאבקים, ובהנצחה המכוונת שלהם את העיוורון הזה.

במידה שבה מאבק ומתח קיימים באישיות, ההיבטים השונים של התודעה יסתרו זה את זה. אתם, שאינכם מודעים למשמעות המאבק, מנסים להזדהות עם אחד מהיבטי תודעה אלו או עם כמה מהם, בלי שתדעו מהו העצמי האמיתי, היכן הוא ממוקם או כיצד ניתן למצוא אותו במבוך זה של סתירות. אתם תוהים האם

הנכם איכותיכם הטובות ביותר או שהנכם המצפון המחמיר-מדי שלכם שמדכא אתכם בגלל התכונות השליליות שלכם. או שאולי הנכם השך ההרסני שבתוככם? מיהו העצמי הטוב ביותר שלכם? האם הוא הכעס שלכם על השך שבתוככם או ההתעלמות המוחלטת שלכם מקיומו? בין אם אנשים יודעים זאת ובין אם לא, מאבק וחיפוש פנימיים אלו הם מתמשכים, וככל שהמאבק מודע יותר, כך ייטב. כל נתיב של התפתחות אישית מוכרח במוקדם או במאוחר לענות על שאלות אלו – לענות על הבעיה העמוקה של זהות עצמית.

זהו עיוות אנושי להזדהות עם כל היבט שהוא מההיבטים שהוזכרו למעלה. אינכם התכונות השליליות שלכם ולא המצפון הכפייטי והמעניש שלכם ואף לא תכונותיכם החיוביות. על אף שהצלחתם לשלב את האחרונות לתוך המלאות של הווייתכם, הדבר אינו זהה להזדהות איתן. מדויק יותר לומר שהנכם אותו החלק בכם שהצליח לעשות אינטגרציה זאת על ידי הגדרה, החלטה, פעולה, חשיבה ורצון, כך שיכולתם לספוג לתוככם את מה שקודם נספח אליכם. לכל היבט של תודעה יש רצון משלו, כידוע לאלו מכם שעובדים בדרכו של נתיב ההתמרה. כל עוד אתם מעורבים במאבק באופן עיוור ולפיכך שקועים בו, כל אחד מהיבטים שונים אלו ישלוט בכם בתורו בגלל שהעצמי האמיתי, שיכול היה להגדיר את ההזדהות שלכם באופן שונה, לא מצא עדיין את כוחו. המעורבות העיוורת שלכם משעבדת אתכם ומשתקת את האנרגיה היצירתית שלכם. חסרון זה של תחושת עצמי מוביל לייאוש.

אם האישיות מאמינה בעיוורונה שאינה למעשה אלא ההיבטים ההרסניים שלה, היא מסתבכת בסוג מיוחד של מאבק פנימי. מצד אחד יהיו הכחדה-עצמית, הענשה-עצמית ושנאה-עצמית אלימה כתגובה לתפיסת העצמי כחלקים השליליים בלבד. מצד שני, כיצד תוכלו לרצות באמת לוותר על תכונות שליליות אלו או אפילו להכיר בהן באופן מלא ולחקור אותן כשאתם מאמינים שהן הנן המציאות היחידה של העצמי? אתם מיטלטלים קדימה ואחורה בין העמדות של: "אני מוכרח להישאר כפי שאני, ללא שינוי וללא שיפור, כיוון שזו היא המציאות היחידה שלי ואינני רוצה להפסיק להתקיים", לבין "אני כה נורא, כה רע, כה נתעב עד שאין לי כל זכות להתקיים ולכן עלי להעניש את עצמי ולהפסיק להתקיים". כיוון שמכאיב מדי להתעמת עם קונפליקט זה כל עוד מאמינים שהוא ממשי, הנושא כולו מודחק.

אתם מקיימים אז חיים של "כאילו" או העמדת פנים, שמסיטה את תחושת הזהות למסכה שלכם. אתם נאבקים כנגד חשיפת העמדת הפנים, שלא לדבר על ויתור עליה, כיוון שהאפשרות היחידה האחרת היא המאבק הכואב שזה עתה תיארתי. אין פלא שלבני האדם יש כל כך הרבה התנגדות. ועם זאת, איזה בזבוז זה. כיוון ששום דבר מזה אינו המציאות האמיתית. יש עצמי אמיתי שאינו זהה לא להיבטים השליליים שלכם, לא להכחדה-העצמית העיקשת שלכם ולא להעמדת הפנים שמכסה הכל. מציאת עצמי אמיתי זה היא מטרתנו העיקרית.

לפני שהעצמי האוניברסלי יוכל להתגלות בכם במלואו, ישנו היבט אחד שלו שנגיש עבורכם כבר עכשיו, ובו תוכלו להכיר מייד: העצמי המודע שלכם במיטבו, כפי שהוא קיים כרגע. זוהי התגלות נוכחית מוגבלת של הישות הרוחנית שלכם, אך היא באמת אתם; זהו ה"אני" שאתם צריכים לגלות מתוך כל הבלבול שלכם. ביטוי זה של תודעה קיים כבר במישורים רבים בחיכם, אבל אתם מקבלים אותו כמובן מאליו. לא השתמשתם בו עדיין בהקשר קונפליקטואלי זה שבו אתם ממשיכים להיות נשלטים באופן עיוור על ידי זהות-עצמית מזויפת, או יותר נכון על ידי תוצאותיה.

ה"אני" שמסוגל, לדוגמא, לקבל החלטה, להתעמת באמת עם קונפליקט זה ולהתבונן בביטוייו השונים, הוא העצמי שאתו אתם יכולים להזדהות בבטחה. במידה שבה האישיות מתעוררת ומושגת מודעות-עצמית, החלטות ובחירות עמדה כאלה הן אפשריות. ולהפך, במידה שבה מתקבלות החלטות ובחירות עמדה כאלה, התודעה מתעוררת ומתרחבת. בדרך כלל, התודעה הנגישה באופן מיידי של כל אדם אינה מכוונת בדיוק למקום בו קיימים הסבל והקונפליקטים הגדולים ביותר. הטווח המלא של הכוח שלה אינו מכוון לשרת מאבק זה של זהות. כשהישות מתחילה לעשות זאת באופן שיטתי, מתרחש שינוי משמעותי, ושלב חדש של התפתחות מושג. במידה שבה העצמי המודע שלכם יכול להשתמש בידע האמת שכבר קיים בו, בכוח שכבר קיים בו ליישם את כוונותיו החיוביות (good will), ביכולת הקיימת כבר להיות חיובי, מחויב, אמיתי, אמיץ ומתמיד במאבק לגילוי זהותכם, וכן ביכולת שכבר קיימת לבחור כיצד להתמודד עם הבעיה, בדיוק באותה המידה תודעתכם מתרחבת ומתמלאת בתודעה הרוחנית.

תודעה רוחנית אינה יכולה להתגלות כשהתודעה הקיימת כבר שלכם אינה משמשת באופן מלא לניהול חייכם. באמצעות השימוש בתודעה הקיימת, הראה חדשה, מישורים חדשים של חזון והבנה, חכמה

עמוקה והתנסות יעלו כולם אז ממעמקיכם. אך כל עוד אתם בוחרים בדרך הקלה, נכנעים למעורבות עיוורת, מוותרים על מציאת זהות עצמית אמיתית ומסתפקים בעיוורונכם בקיום עתידי, אתם נשארים תקועים בשגרה הישנה של תגובה מתוך הרגל והצדקתה. אתם שוקעים בחשיבה מעגלית כפייתית ושלילית, ותודעתכם הנוכחית אינה יכולה לשמש אתכם במלואה. כתוצאה מכך, התודעה אינה יכולה להתרחב, ואף לא להמיר ולסנתז את ההיבטים השליליים שאיתם היא מזדהה בטעות. היא גם אינה יכולה להביא פנימה היבטים עמוקים יותר של העצמי הרוחני. כל עוד ערכים קיימים אינם בשימוש מלא, לא ניתן להכיר בערכים נוספים. זהו חוק חיים שמתייחס לכל רמות ההווה. זהו דבר שחשוב מאד להבין, ידידי.

כשאתם מזדהים עם היבט אחד או אפילו עם צֶבֶר היבטים ומאמינים שהיבטים אלה הם אתם, אתם שוקעים בהם. כשהתחלתי להרצות השתמשתי במונחים עצמי גבוה, עצמי נמוך ועצמי מסיכה. אלו מונחים תמציתיים מאד שמכילים, כמובן, תת-חלוקות ווריאציות רבות. כמסגרת התייחסות נוחה, ניתן למיין היבטים מסוימים כשייכים לקטגוריה זו או אחרת משלוש קטגוריות בסיסיות אלו.

הרצון האמיתי בטוב הוא, אין צורך לומר, ביטוי של העצמי הגבוה. אך יש עוד רצון בטוב שניתן לבלבל אותו בקלות עם הרצון הקודם, למרות שבשום פנים אין הוא זהה לו. זהו הרצון להיות טוב כדי להיראות טוב, כדי להכחיש את ההיבטים הנמוכים, בגלל שהעצמי המודע, המגדיר והבוחר אינו נענה לאתגר של עימות עם ההיבטים השליליים. ההיבטים הדמוניים, ההרסניים הם כמובן ביטוי של העצמי הנמוך. אולם האשמה העצומה שמאיימת להעניש היבטים הרסניים אלה בהכחזה מוחלטת אינה ביטוי של העצמי הגבוה, למרות שהיא יכולה בקלות להעמיד פנים שהיא כזו. למעשה, היא הרסנית יותר מאשר ההרסנות עצמה. היא מגיעה אך ורק מתוך ההזדהות העצמית המזויפת שהוזכרה קודם. אם אתם מאמינים שהנכם הישד שלכם, נראה שאין לכם כל ברירה אחרת פרט להשמיד את עצמכם; ועם זאת אתם מפחדים מהכחזה ולכן נצמדים לשיד. אך אם תבוננו בו, תוכלו להתחיל להזדהות עם החלק בכם שמתבונן.

אל לכם לשכוח שאף אחד אינו מעורב במאבק זה כולו, אחרת היה זה בלתי אפשרי להתרומם ולצאת ממנו. יש היבטים רבים של ישותכם שבהם אתם אכן משתמשים בכוחה של החשיבה היצירתית שלכם, שבהם אתם מרחיבים את תודעתכם ולכן בונים באופן פרודוקטיבי. אבל כעת אנחנו מתמקדים באותם תחומים שבהם אינכם מתרחבים ופרודוקטיביים.

כל עוד בני אדם אינם מסוגלים, או אינם רוצים, להכיר בהיבטים ההרסניים שלהם, הם מוכרחים ללכת לאיבוד בתוכם, ולפיכך אינם יכולים להשיג הזדהות עצמית מתאימה. למרות שהשאיפה שלכם להסתיר את ההיבטים ההרסניים היא הרסנית יותר מאשר הדבר שאותו אתם מנסים להסתיר, היא מראה שאתם שואפים להיות חופשיים מהרסנות. לכן השאיפה להסתיר הרסנות היא מסר מוטעה, שאינו מובן כהלכה, של העצמי הגבוה. זוהי דרך מוטעית ליישם ולפרש את כמיהתו של העצמי הרוחני. כעת, בואו ונמשיך לדון כיצד ניתן לעורר יותר את העצמי המודע ולהשתמש בו, כך שתוכלו להרחיב אותו ולפנות מקום למודעות רוחנית שתחלחל לתוכו.

כל אחד בנתיב שעבד בשקדנות וביושר כדי להסיר את המסכה, לוותר על הגנות ולהתגבר על ההתנגדות לחשוף נטיות שנדמות כמבישות, חווה כיצד ההכרה בתכונות שליליות יוצרת חופש חדש. מדוע זה כך? התשובה הברורה היא שעצם העובדה שיש לכם את האומץ והכנות לעשות זאת היא כשלעצמה גורם מקל ומשחרר. אך זה מעבר לכך, ידידי.

באמצעות עצם הפעולה של הכרה (acknowledgement), מתרחש שינוי עדין אך מובחן בהזדהות. לפני הכרה כזו, הייתם עיוורים לחלק או לכל ההיבטים ההרסניים שלכם ולכן הייתם נשלטים על ידם, במובן זה שהאמנתם שהם אתם. לא יכולתם להרשות לעצמכם אפילו להכיר בהיבטים לא מקובלים אלו, בגלל שהזדהיתם איתם. אך ברגע שאתם מכירים במה שהיה עד כה בלתי מקובל, אתם עצמכם מפסיקים להיות הלא מקובל; במקום זאת, אתם מתחילים להזדהות עם אותו החלק בכם שיכול ואכן מחליט להכיר בהם. אז משתלט חלק אחר כלשהו שיכול לעשות משהו בנוגע אליהם, גם אם, בתור התחלה, הוא יכול רק להתבונן ולגשש אחר הבנה עמוקה יותר של הדינאמיקה שבבסיסם. אתם נמצאים במצב שונה לגמרי כשאתם מזדהים עם התכונות המכוערות מאשר כשאתם מזהים אותן. ברגע שאתם מזהים אותן, אתם מפסיקים להזדהות איתן. זוהי הסיבה לכך שזה כה משחרר להכיר בגרוע ביותר שבאישיותכם אחרי שהבסתם את ההתנגדות הנוכחת-תמיד לעשות זאת. הדבר יהפוך לקל עוד יותר ברגע שתוכלו לעשות את ההבחנה הברורה הזו.

ברגע שאתם מזהים את ההיבטים ההרסניים שלכם, מתבוננים בהם ומבטאים אותם באופן ברור, מצאתם את העצמי האמיתי שלכם שאיתו אתם יכולים להזדהות בבטחה. העצמי האמיתי יכול לעשות דברים רבים – יש לו אפשרויות ובחירות – והראשונה היא מה שאתם עושים כעת: זיהוי, התבוננות וביטוי. כעת אינכם צריכים יותר לקטול את עצמכם באכזריות רבה כל כך באמצעות השנאה העצמית שלכם. נדמה שאין כל דרך להימנע מלשנוא את עצמכם כל עוד אתם זונחים תהליך כה חשוב זה של הזדהות עם העצמי האמיתי, שיש לו גם את הכוח להכיר ולאמץ עמדות חדשות, בלי שיפוט עצמי מייאש. ניתן גם לשפוט באופן שלילי ברוח של אמת, אך קיים הבדל עצום בין אמונה שמה שאתם שופטים הוא האמת היחידה של הווייתכם, לבין הכרה בכך שלחלק בכם שיכול להכיר בנוכחות ההרסנות יש אפשרויות אחרות והוא קרוב יותר למציאות המוחלטת שלכם.

עד כאן

כמה שונה תהיה גישתכם כלפי עצמכם כשתכירו בכך שזוהי משימתם של בני האדם לשאת איתם היבטים שליליים במטרה לשלב ולסנתז אותם. דבר זה מאפשר להיות אמיתיים בלי לחוש מיואשים. ואיזה כבוד זה מקנה לכם כשאתם מבינים שלקחתם על עצמכם משימה חשובה זו לצורך האבולוציה!

כשאתם באים לחיים אלה, אתם מביאים אתכם היבטים שליליים לצורך המטרה שהזכרה זה עתה. חוקים רבי משמעות קובעים אילו היבטים אתם מביאים אתכם. כל אדם ממלא משימה עצומה בסקלה האוניברסאלית של התפתחות. ישות שאינה מציעה להגשים סוג זה של משימה עשויה להיות חופשייה, מטוהרת, מפותחת והרמונית למדי, אבל אינה תורמת להתפתחות כפי שעושים כולכם כאן. משימה זו מקנה לכם כבוד רב, שהנו חשוב הרבה יותר מאשר הסבל הרגעי שנובע מכך שאינכם יודעים מי אתם.

זוהי אחת מאותן סתירות מעודנות שקיימות לעתים כה קרובות כשעוסקים במישורים שמעבר לדואליות, הקרובים הרבה יותר למציאות המוחלטת. חיוני להכיר בהיבטים המכוערים כחלקים שלכם ולקחת עליהם אחריות בטרם תוכלו להבין באמת שאינכם היבטים אלו. אפשר לקחת אחריות עליהם בלי להאמין שהם המציאות היחידה שלכם. רק כשתיקחו עליהם אחריות תחילה תוכלו להגיע להכרה הנפלאה שאינכם הם, אלא שאתם נושאים בתוכם משהו שעליו לקחתם אחריות למטרה התפתחותית. רק אז יוכל להגיע השלב הבא, זה של אינטגרציה.

תנו לי לחזור על ארבעת שלבי המודעות שהזכרתי עד כה:

- 1) האקלים החצי-ישן שבו אינכם יודעים מי אתם ואתם נאבקים בעיוורון כנגד מה שאתם שונאים בעצמכם – בין אם במודע, באופן חצי מודע או לא מודע.
- 2) השלב הראשון של התעוררות, כשאתם יכולים להכיר, להתבונן ולבטא את מה שאינכם אוהבים; כשאתם יכולים להרגיש שזהו רק היבט שלכם, ולא האמת המוחלטת הנסותרת אודותיכם.
- 3) המודעות לכך שה"אני" שמתבונן ומנסה יכול גם לערוך ולקבל החלטות חדשות, ויכול לחפש אפשרויות שלא חלמתם עליהן עד כה – לא באמצעות קסם אלא על ידי נקיטה בעמדות שאותן שללתם ומהן התעלמתם לגמרי קודם לכן. דוגמאות לעמדות חדשות הן: הצבת מטרה חיובית של קבלה עצמית בלי לאבד חוש של פרופורציה; חיפוש דרכים חדשות; למידה מטעויות ומכישלונות; סירוב לוותר גם אם ההצלחה לא מגיעה מיידית; אמונה בפוטנציאלים לא ידועים שיכולים להתגלות רק כשהתודעה מאמצת אופנים חדשים אלו. העמדה של אימוץ אופני תפיסה חדשים שתודעתכם מסוגלת לאמץ כרגע מובילה ישירות ל-2
- 4) הבנה, בסופו של דבר, של היבטים אלו שקודם שללתם ושנאתם אותם, שמשמעה פתירה ואינטגרציה שלהם. בו זמנית, התודעה המתרחבת תמיד מתמזגת עם יותר מהמציאות הרוחנית, שיכולה כעת להיפרש (unfold) במידה הולכת וגדלה. לזו הכוונה בהיטהרות. במידה שבה אתם מנהלים את חייכם בדרך זו, התודעה הכוללת המפעמת ביקום הופכת לפחות מפוצלת לחלקיקים נפרדים ויותר מאוחדת.

כשתמיעו את הדברים שאמרתי כאן, תבינו מספר עובדות חשובות ביותר. ראשית תראו את החשיבות הכוללת העצומה של הכרה בתכונות המעוותות, הדמוניות. תיקחו עליהן אחריות מלאה אשר, באופן שנדמה פרדוקסאלי, תשחרר אתכם מהזדהות איתן. תדעו באופן מלא מי אתם ותכירו בכך שההיבטים השליליים הם רק תוספים, שאותם תוכלו להכליל לתוך עצמכם ולהתירם. האנרגיה הבסיסית שלהם והטבע הלא מעוות יכולים להפוך לחלק מהתודעה שאתם מבטאים.

כך, לא משנה כמה לא רצויה המציאות עשויה להיות, אתם יכולים להתמודד איתה, לקבל אותה, לחקור אותה ולא לפחד מפניה יותר. יכולת זו להתבונן, לבטא, להעריך ולבחור את העמדות הטובות ביותר האפשריות להתמודדות עם מה שראיתם – זהו הכוח האמיתי של העצמי האמיתי שלכם כפי שהוא קיים כבר כעת. חופש, גילוי וידע עצמי הם הצעדים הראשונים לקראת מימוש התודעה האוניברסאלית, האלוהית הגדולה יותר שבכם. כל עוד זה לא נעשה, התודעה הרוחנית הפנימית ביותר שלכם נותרת עיקרון, תיאוריה ופוטנציאל שיש לממשו בעתיד בלבד. אתם עשויים להאמין בה באינטלקט שלכם, אך לא תוכלו לאשר אותה באמת בתוככם עד שלא תשתמשו בתודעה הזמינה לכם כבר כעת, אך שאותה אתם מותירים ללא שימוש בכל מקום שבו מתקיימות הבעיות שלכם, כפי שהן נקראות. כאשר מזהים ארבעה שלבים אלו ועובדים עליהם בדרך שתיארתי בהרצאה זו, ההכרה המודעת שלכם יכולה להתרחב באופן מספיק כדי לאפשר לאיכויות שטרם התגלו כמו חוכמה, אמת, אהבה, אנרגיה, עוצמת רגשות ויכולת להתעלות מעל ניגודים כואבים, להעשיר את חייכם ולכוון אותם מחדש ליצירת שמחה והנאה נוספות.

ברגע שמתרחשת הזדהות עצמית, אימה (terror) עמוקה וחסרת תחתית לכאורה של הנפש האנושית נעלמת. לעתים קרובות אימה זו אינה נחוות באופן מודע. רק כשאתם נמצאים על סף מצבים אלו, עושים את השינוי מהיות אבודים, עיוורים ומבולבלים בנוגע למה ומי אתם לרכישת הרמזים הראשונים של הזדהות עם העצמי האמיתי שלכם, אתם מתחילים להיות מודעים לאימה זו. זוהי תקופת מעבר שעשויה להימשך שבועות או גלגולים רבים. אתם עשויים להסתיר אימה זו מעצמכם או להתעמת איתה. במידה שתתעמתו איתה, תשתחררו ממנה מוקדם יותר. כשאתם מסתירים אותה, אינכם משיגים דבר, כיוון שהאימה תמשיך להשאיר את סימניה הבלתי ניתנים למחיקה בחייכם. פחדים נסתרים אלו אינם כואבים ומגבילים פחות ולו בשמץ מאשר החוויה הממשית של האימה. למעשה האמת היא ההיפך בדיוק.

האימה קיימת רק בגלל שאינכם יודעים שיש "אתם" אמיתי מעבר לאותם היבטים שלכם שאותם אתם שונאים. בגלל אימה זו, אתם מהססים בעקביות אפילו לזהות את מה שאתם שונאים. כל עוד חסר לכם האומץ לחקור האם הפחד שלכם מוצדק או לא, לא תוכלו לגלות שהוא אינו מוצדק, ושהנכם הרבה, הרבה יותר ממה שאתם מפחדים שהנכם. האישיות האנושית נמצאת לעתים קרובות על סף הרצון לעשות צעד זה. אבל סף זה מרגיש כמו צוק תלול שגורם להיסוס ולקיום-מדומה ממושך. כשלא מתמודדים עם נקודה זו, האימה נותרת בנפש; אז האימה מוכחשת ומודחקת – ולאימה מודחקת זו יש תוצאות מזיקות נוספות על האישיות, שהופכת למנוכרת יותר ויותר מהגרעין האמיתי שלה.

כשאתם מקבלים בסופו של דבר את ההחלטה והמחויבות המלאות להתמודד עם פחדים, האימה נעלמת ואתם מגלים שיש ביכולתכם למצוא מי אתם באמת. אתם מגלים גם שהחיים הם מלאים, עשירים, פתוחים ואינסופיים. ברגע שאתם חווים את עצמכם כאותו החלק שמתבונן, ולא זה שמתבוננים בו, אין יותר כל צורך להשמיד את עצמכם, או להגביל את הזהות שלכם למסכה המזויפת או לִשְׂד מלא השנאה או לאגו הקטנוני והאנוכי. כך, הזדהות עם העצמי האמיתי מסירה את אימת ההכחזה – לא רק מוות, אלא הכחזה, שהיא דבר שונה.

נחזור כעת להכרה המודעת שלכם כפי שהיא קיימת בכם כבר ברגע זה. היא נמצאת כרגע במצב שבו היא מסוגלת להכיר ולהתבונן בעצמי, או בהיבט של העצמי, ויש לה אפשרויות בחירה רבות. העמדה הנבחרת שלכם כלפי התכונות הדמוניות, הלא מפותחות והבלתי רצויות היא המפתח להרחבת התודעה שלכם.

אתם שומעים כה רבות כיום על המושג של הרחבת תודעה. לעתים קרובות מאמינים שזהו תהליך מאגי שמתרחש בפתאומיות. הוא אינו כזה. כדי להשיג תודעה רוחנית אמיתית נחוץ להקדיש תחילה תשומת לב לחומר בתוככם שאינו בשימוש מלא עדיין. כל דקה של דיכאון וחרדה וכל עמדה מיואשת או שלילית באופן אחר כלפי מצב כלשהו מכילים אפשרויות שונות. אך דרושה פעולה של רצון פנימי מצידכם כדי לעורר את הכוחות הרדומים שלכם ולהפוך אותם לזמינים עבורכם. כשמשתמשים בפוטנציאליים הנגישים זה מכבר, מתגלה בהדרגה ובאופן טבעי כוח נרחב בהרבה של תודעה רוחנית.

לעתים קרובות, אנשים מתנסים בתרגולים רוחניים שונים ומחכים לגילוי ניסי של התודעה הרחבה יותר, בעוד הכרתם המיידית וכוח החשיבה שלהם לכודים באותן עמדות, רגשות ומחשבות שליליות. הם מוכרחים להתאכזב או לחוות אשליה. שום תרגולים, מאמצים או תקווה לחסד שיתערב מבחוץ לא יכולים להביא לכם מודעות אמיתית וביטוי אמיתי של העצמי הרוחני שלכם.

האנרגיה היצירתית שטבועה במחשבות ובתהליכי חשיבה אינה זוכה להערכה מספקת על ידי רוב בני האדם. לכן, אתם מזניחים את תהליכי היצירה והיצירה-מחדש של החיים. שימוש בכוח היצירתי הזה הוא משימה מרתקת ומאתגרת. כבר כעת אתם יכולים לחקור את משקעי ההכרה המודעת שלכם כדי לחפש אחר דרכים חדשות, טובות ויצירתיות יותר להתמודדות עם קשיים, אחר דרכי תגובה מציאותיות ובונות יותר. אינכם מוכרחים להגיב בדרך שאתם מגיבים; עומדות לרשותכם אפשרויות רבות של חשיבה, של הכוונת מחשבותיכם, תהליכי החשיבה שלכם ודפוסי העמדה שלכם למטרה חדשה.

במידה שבה הזדהות עצמית מתאימה לא התרחשה, ואתם מוצאים את עצמכם מזוהים עדיין בחשאי עם ההיבטים שלכם שאותם אתם הכי שונאים ולכן מתנגדים אפילו לראותם, באותה המידה התודעה שלכם אינה מסוגלת להכיר באפשרויות השונות העומדות לרשותה.

כשתחילו להציב לעצמכם את השאלה, "באיזו עמדה אני בוחר ביחס למה שאני מזהה בי כעת וביחס למה שאינני מחבב?" תגלו את אחת התגליות המשמעותיות ביותר בשלב נוכחי זה של ההתפתחות שלכם. דבר זה אינו דורש פריצה (breakthrough) של העצמי הרוחני העמוק יותר. משמעו פשוט שימוש במה שכבר הפכתם להיות זמין עבורכם לאורך אלפי שנות התפתחות.

מהן הבחירות שלכם כשאתם מתבוננים בעמדות ובכוונות ההרסניות שבתוכם? אתם יכולים לבחור – דבר אותו עשיתם עד עתה, רק בלי מודעות – להיבהל ולהתיימש לחלוטין, לחשוב שבלתי אפשרי להשתנות אי פעם ושזה כל מה שיש בכם, או, באופן מוטעה באותה המידה, לדמיין שיש לכם את הכוח לבצע שינוי מידי ודרסטי. עמדה אחרונה זו אינה חיובית יותר מאשר העמדה הקודמת. בגלל שהיא מבוססת על אי מציאותיות, היא מוכרחה להוביל לאכזבה בלתי נמנעת ולשליליות שלכאורה אפילו יותר מוצדקת. יאוש לא מציאותי ותקווה מאגית לא מציאותית הם שתי הקיצוניות שמובילות למעגל קסם שלילי.

אך האם אין לכם אפשרויות אחרות? האין זה אפשרי, בהכרתכם כפי שהיא כעת, לבחור באופנים אחרים? אמרו "זה סביר וצפוי שאשכח ואהפוך שוב למעורב בעיוורון הישן וברפלקסים המותנים שלו. אך זה לא צריך לעצור אותי. אצטרך לחזור ולהיאבק ולהתאמץ לגלות, שוב ושוב, את המפתח שלי. אני יכול לעשות זאת, ואני אעשה זאת וכך אבנה בהדרגה כוח, משאבים ואנרגיות חדשים. לא איעצר על ידי העובדה שבניית בניין גדול ויפה דורשת סבלנות. לא אהיה ילדותי מספיק כדי לצפות שזה יעשה מיד. אני רוצה בכך ואשתמש בכל הכוח שלי לעשות זאת, אבל אהיה סבלני ומציאותי. הייתי רוצה שהכוחות הרוחניים שבי ינחו אותי, אך אם איני יכול עדיין לתפוס את ההנחיה בגלל שבתחילת משימה זו האנרגיות שלי הנן דחוסות מדי והתודעה שלי קהה מדי, אני אתן אמון ואחכה ואתמיד. ברצוני לתת את המיטב שלי למשימת החיים. אנסה שוב ושוב להזדהות, להתבונן ולבטא את מה שאינני מחבב, בלי להיות מזוהה אתו. אחפש דרכי הבנה חדשות להבין את כל זה, כך שבסופו של דבר אצמח ממנו".

עמדה כזו עומדת לרשותכם. היא אינה מעשה קסם. זוהי בחירה נגישה באופן מידי. תוכלו להתחיל כעת עם העמדה שברצונכם להתבונן ולהזדהות, יותר מאשר להיות שקועים במה שעד כה לא רציתם אפילו להכיר בו. עמדות ואפשרויות אלו ואחרות קיימות בכל דילמה וקושי אפשריים. קיים בכם ידע שבו תוכלו להשתמש כדי לחשוב על מה שאתם מזהים. אם תשתמשו בידע נגיש זה תרחיבו את הידע כמו גם את טווח העמדות והרגשות שלכם.

ככל שתעשו זאת יותר, כך התודעה הרחבה לאין שיעור והבלתי מוגבלת של העצמי הרוחני השקוע עדיין שלכם תשלב את עצמה עם ההכרה המודעת שלכם, ואתם תהפכו להיות היא. כפי שאמרתי קודם, דבר זה מתרחש בצורה הטובה ביותר בדיאלוג משולש: הדיאלוג של העצמי המודע עם ההיבטים הדמוניים, הדיאלוג של ההכרה המודעת עם העצמי האלוהי, והדיאלוג בין העצמי האלוהי והעצמי הדמוני. בכל שלושת האפשרויות הללו, שני הצדדים מדברים ומקשיבים לסירוגין, כמו בכל שיחה משמעותית. אך דיאלוג משולש זה מגיע רק בשלב מאוחר יותר בהתפתחות שלכם. לכן, ככל

שתוכלו לתפוס ולהתבונן בדרך זו, כך יקל עליכם לבצע את הקפיצה הבאה: ההכרה בזהות הרוחנית האמיתית שלכם. אז תדעו באמת שתודעה מדהימה, יפה וחסרת גבולות זו היא העצמי האמיתי שלכם, בו שוכן כל הכוח ובו אין כל סיבה לפחד.

ידידי, הרצאה זו דורשת גם היא תשומת לב שקדנית. לא תוכלו להפנים בתחילה חלק ניכר מהחומר בגלל שהוא קשה. ההרצאה דורשת מכם להתרכז ולהשתמש ברצון הטוב שלכם, וגם ליצור מגע באמצעות מדיטציה עם מישורים גבוהים יותר של מציאות רוחנית וכוח, שיעזרו לכם לקלוט ולעשות שימוש בדברים שנאמרו.